

debattansvarlig

Nils Johan Dahl
nilsjohan.dahl@budstikka.no

Hovedinnlegg debatt: 3.000 tegn, inkl. mellomrom. Legg ved portrettfoto.
Innspill og kortinnlegg: Inntil 2.000 tegn.
Retningslinje: Innlegg må signeres med fullt navn og handle om lokale forhold.
Send innlegg til debatt@budstikka.no eller budstikka.no/debatt

En mye bedre hugstform

Naturvernforbundet ser med glede at Oslo kommune har hugget sin skog i Kjekstadmarka med friluftslivsvennlige metoder.

Skogbruk

Jan Häusler,
Naturvernforbundet i Asker

Den mest vanlige hugstformen i Oslomarka er flatehugst hvor flatene kan bli opptil 30 eller 50 dekar.

Det skal settes igjen livsløps-trær og korridorer langs vann, og vassdrag skal spares, men dette blir ikke alltid gjort. Resultatet blir et hav av hugstavfall som gjør området umulig å gå i.

Feltet gror til med bærlyng og løvskog, men det blir også plantet nye granplanter, og etter noen år kommer ungsbogen opp. Resultatet blir en ensaldret granåker, uten annen vegetasjon.

48 prosent av de truede artene i Norge lever i skog, de fleste av disse bare i gammel skog og i døende trær.

I planteskog er det biologiske

Vi vil oppfordre andre naturinteresserte skogeiere å gjøre som Oslo kommune.

▲ – For mennesker og naturen er denne hugstformen mye bedre, skriver innsenderen.

FOTO: PRIVAT

mangfoldet svært lite, dette gjelder både dyr, sopp og planter.

Da store områder ikke har nådd hugstmoden alder, blir nå den gjenværende gamle skogen hugget. I Oslomarka er bare 11 prosent av skogen aldri flatehugget. Livsbetingelsene for mange arter blir dårlige, og det blir for langt mellom hver forekomst til at de kan overleve.

I Oslo kommunes skoger sør for Dikemark er det nylig drevet plukkugst eller «tynning» av

enkelte større trær. Dette er gjort ved at man lager gater hvor man kjører maskinen på hugstavfallet og lar både små og store trær stå igjen.

Vi antar man ikke vil plante eller tynne, men heller basere seg på naturlig tilvekst. På denne måten unngår man store hugstflater og får et mye mer variert skogbilde med trær i alle aldre og løvtrær til elg og rådyr.

Etter 15–20 år kan man komme tilbake og høste flere store trær

som da har bedre kvalitet.

Denne skogen mener Naturvernforbundet er godt egnet for friluftsliv fordi den er oversiktlig, lett å gå i og gir mulighet for å plukke sopp og bær.

Her blir det furutrær til storfuglen og hekkemuligheter for andre fugler. Fordi skogbunnen ikke blir så ødelagt, og det er gjenstående trær i alle aldre, vil man også beholde mye av karbonlageret i jorden.

Vi vet Oslo kommune har gjort

det samme innenfor Oslos grenser i områder mye brukt til friluftsliv, som ved Frognerseteren og Ullevålseter, og fått gode tilbakemeldinger for dette.

Vi tror denne skogen på Dikemark, sammen med høyereliggende myrområder og skrinn furuskog lenger sør og vest, gir flotte muligheter for rekreasjon og turliv lett tilgjengelig fra Dikemark eller Liertoppen.

Som ved all hugst skal virket kjøres ut, og det har det blitt store kjøreskader særlig i skiløyper og i kraftlinjetraseen.

Det er også grunn til å spørre hvorfor hugsten skal skje på sommerstid og i den våteste perioden? Vi forutsetter at man rydder opp i etterpå, slik at stier og løper blir farbare.

Plukkugst gir ikke den samme økonomiske gevinsten med en gang, men det man tar ut gir et bidrag, og man kan hugge mer etter kortere tid. Man slipper også kostnader til planting og tynning.

For mennesker og naturen er denne hugstformen mye bedre, og vi vil oppfordre andre naturinteresserte skogeiere å gjøre som Oslo kommune.

▲ Jan Häusler er leder for Naturvernforbundet i Asker.

FOTO: TORGEIR STRANDHAGEN

Bærum trenger en ny skogstrategi

Hugst

Anders Puntervold Hammer

Rundt ett år er gått siden lederen i Tyrving orientering, Svein S. Jacobsen, i fortvilelse skrev i Budstikka om rasing av nærskogen på Gupu.

Nå har Bærum kommune gjennomført ny flathugst i samme område.

Gjeldende plan for hvordan kommunen skal ivareta både skogsdrift og friluftsliv i egne skoger er gitt i flerbruksplanen.

Der står det at «det er svært viktig å tilpasse næringsutøvelsen i skogen på en slik måte at alle brukergrupper blir tilgodesett. ... kommunen som grunneier (har) de beste forutsetninger for å kunne gjøre dette gjennom revisjon av denne flerbruksplanen.»

Faktum er at planen ikke er

revidert siden 2006 og i praksis ikke følges.

Fra planen kan man lese at areal på flatehugstene rundt Gupu skal begrenses til 10 dekar og at det i størst mulig grad skal anvendes lukkede hugstformer som betyr at en større andel trær står igjen.

Det er flatehugget arealer syv ganger større enn det planen tilsier og rundt dobbelt så stort areal som det forskriften for skogsdrift i marka tillater.

Private skogeiere er forpliktet til å melde hugst i marka til kommunen, som foretar en vurdering opp mot mange hensyn, deriblant friluftsliv.

Innsyn i hugstmeldinger og kommunens svar er offentlig tilgjengelig. Det er ikke funnet offentlig tilgjengelige hugstmeldinger og vurderinger knyttet til kommunens hugst i egen skog.

Spørsmål om innsyn i dette er ikke blitt besvart.

Kommunen bør sette i gang en prosess med å revidere flerbruksplanen for egne skoger. Både EU og Oslo kommune har de siste årene forstått at fremtidens skogskjøtsel kun unntaksvis anvender flatehugstmetoder.

Det bør etableres en innsynsøsning for kommunens hugstplaner, slik at interessenter i god tid før hugsten gjennomføres kan gi sine innspill til planlagte aktiviteter.

Kommunen bør i større grad samarbeide med interesseorganisasjoner med kunnskap om skogforvaltning – slik Oslo kommune har gjort i sin skogstrategi.

Ny kunnskap om flaterydding etter hugst viser at greiner og kvister kan fjernes uten at dette i særlig grad går ut over tilvekst eller næring i jorda. Man har også kommet frem til at trær fortsetter

å binde CO2 langt forbi hugstmoden alder.

I et klimaperspektiv gir dette skognæringen og samfunnet større handlingsrom i forvaltning av gammelskog. Implementering av ny kunnskap i en revidert flerbruksplan kan ivareta både friluftsliv og fremtidens skogskjøtsel på en bedre måte.

Det er positivt at bevaring av nærskog ble omtalt i formannskapsmøtet 3. november og at det var tverrpolitisk enighet om at kommunen må gå i dialog med skogeier på Fossum med dette som tema.

Det kan imidlertid være klokt at kommunens politikere samtidig gjør opp status på styring av egen skogskjøtsel og går i gang med å revidere planene for forvaltning av egen skog så snart som mulig.

▲ – Det er flatehugget arealer syv ganger større enn det planen tilsier og rundt dobbelt så stort areal som det forskriften for skogsdrift i marka tillater, skriver innsenderen om flatehugsten ved Gupu i Vestmarka.

FOTO: JACOB DYBWAD